21.10.69 De Europæiske Fællesskabers Tidende Nr. L 263/1

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2049/69

af 17. oktober 1969

om fastsættelse af almindelige regler om denaturering af sukker til foderbrug

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 1009/67/EØF af 18. december 1967 om den fælles markedsordning for sukker[1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1398/69[2], særlig artikel 9, stk. 7,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til forordning nr. 1009/67/EØF, artikel 9, stk. 2, kan interventionsorganerne yde denatureringspræmier for sukker, som er gjort uegnet til menneskeføde;

for at undgå, at denne præmie ydes for sukker, der ikke anvendes som foder, bør der fastsættes bestemmelser, som sikrer, at sukkeret anvendes til det formål, hvortil det er bestemt, og det bør bestemmes, at denatureret sukker, for hvilket en præmie er blevet ydet, kun må anvendes til foder; det kan vise sig hensigtsmæssigt at bestemme, at det sukker, der denatureres, skal anvendes som foder til bestemte dyrearter;

denatureringen kan udgøre en afsætningsmulighed for Fællesskabets sukkeroverskud; for bedre at følge markedsudviklingen bør det bestemmes, at præmierne ikke alene kan fastsættes ens for hele Fællesskabet, men også ved licitation, i overensstemmelse med den i forordning nr. 1009/67/EØF, artikel 40, fastsatte fremgangsmåde; det må bestemmes, at denatureringspræmierne kun kan fastsættes på visse betingelser;

ved den ensartede fastsættelse af denatureringspræmierne bør sådanne objektive kriterier lægges til grund, som tager hensyn til den mest rationelle anvendelse i betragtning af situationen på sukkermarkedet og af sukkerets konkurrencemæssige stilling i forhold til andre foderstoffer, som kan erstattes med sukker, samt til den påtænkte denatureringsøkonomiske aspekter;

det må sikres, at licitationerne afholdes samtidig i alle medlemsstater og efter en ensartet fremgangsmåde;

det vil være i overensstemmelse med formålet med en licitation at fastsætte et maksimumsbeløb for præmien samt eventuelt en minimumsmængde for hvert bud og en maksimumsmængde for hver bydende; der bør skabes mulighed for at beslutte, at der bortses fra èn afholdt licitations resultat;

for at sikre licitationens rette gennemførelse bør det fastsættes, at deltagelse i licitationen skal være betinget af, at der stilles en sikkerhed;

kun for så vidt angår visse sukkerkvaliteter, i særdeleshed sukker af god og sædvanlig handelskvalitet, er denaturering et egnet middel til fremme af afsætningen; det er derfor absolut nødvendigt, at ydelse af præmien principielt begrænses til sukker, som mindst udviser disse kendetegn; hvad angår råsukker bør der som følge af forskelle med hensyn til udbytte fastsættes tilpasninger af præmien;

på grund af den særlige situation i visse medlemsstater bør der skabes mulighed for, at en medlemsstat kan yde denatureringspræmie for sukker, som denatureres på en anden medlemsstats område;

det er nødvendigt igennem krav om sikkerhedsstillelse at tilskynde modtagere af et denatureringspræmiebevis til at foretage denaturering inden for bevisets gyldighedsperiode;

der må fastsættes specielle foranstaltninger for de tilfælde, hvor Italien gør brug af de særlige bestemmelser i artikel 23, stk. 2, i Rådets forordning nr. 120/67/EØF af 13. juni 1967 om den fælles markedsordning for korn[3], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1398/69[4]; for at ligevægten i samhandelen inden for Fællesskabet kan opretholdes, må virkningerne af disse særlige foranstaltninger udlignes ved et system omfattende ydelse af tilskud ved levering og opkrævning af afgifter ved forsendelse,

[1] EFT nr. 308 af 18.12.1967, s. 1.
[2] EFT nr. L 179 af 21.7.1969, s. 13.
[3] EFT nr. 117 af 19.6.1967, s. 2269/67.
[4] EFT nr. L 179 af 21.7.1969, s. 13.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der kan kun ydes denatureringspræmie for hvidt sukker eller råsukker, som er bestemt til foder, og som opfylder visse mindstekrav i henseende til kvalitet og mængde. Denne præmie udbetales først, efter at denaturering har fundet sted.

2. Sukker, for hvilket en denatureringspræmie er ydet, må kun anvendes til foder. Denatureringsmidlerne bestemmes i overensstemmelse med dette anvendelsesformål.

Artikel 2

1. Denatureringspræmier fastsættes

a) ensartet for hele Fællesskabet

eller

b) i forbindelse med licitation.

De to fremgangsmåder for fastsættelsen kan anvendes sideløbende.

2. Fastsættelse af denatureringspræmier finder kun sted, såfremt det samlede sukkeroverskud inden for Fællesskabet, som er disponibelt til denaturering, og den påtænkte denaturerings økonomiske aspekter berettiger det.

Artikel 3

Fastsættes denatureringspræmierne ensartet for hele Fællesskabet, tages følgende kriterier i betragtning:

1. For så vidt angår hvidt sukker:

a) interventionsprisen for hvidt sukker i det område inden for Fællesskabet, der har det største overskud;

b) faste beløb for

- de tekniske omkostninger i forbindelse med denatureringen,
- transportomkostningerne;

c) de i vigtige forbrugsområder inden for Fællesskabet forventede markedspriser for foderstoffer, med hvilke det til denaturering bestemte hvide sukker skal konkurrere;

d) forholdet mellem hvidt sukkers og de konkurrerende foderstoffers næringsværdi;

e) det totale sukkeroverskud, som er disponibelt til denaturering inden for Fællesskaber, under hensyntagen til

- anvendelsen af bestemmelserne i artikel 4,
- arten og kvaliteten af dette sukker;

f) den påtænkte denaturerings økonomiske aspekter;

2. for så vidt angår råsukker:

a) interventionsprisen for råsukker i det område inden for Fællesskabet, der anses som repræsentativt med hensyn til produktion af råsukker bestemt til denaturering;

b) faste beløb for

- de tekniske omkostninger i forbindelse med denatureringen,
- transportomkostningerne;

c) de i vigtige forbrugsområder inden for Fællesskabet forventede markedspriser for foderstoffer, med hvilke det til denaturering bestemte råsukker skal konkurrere;

d) forholdet mellem råsukkerets og de konkurrerende foderstoffers næringsværdi;

e) det totale sukkeroverskud, særlig af råsukker, som er disponibelt til denaturering inden for Fællesskabet, under hensyntagen til anvendelsen af bestemmelserne i artikel 4;

f) den påtænkte denaturerings økonomiske aspekter.

Artikel 4

1. Fastsættes denatureringspræmierne i forbindelse med en licitation, afholdes licitationen med henblik på fastsættelse af denatureringspræmiens størrelse.

Det kan foreskrives, at det sukker, med hensyn til hvilket denatureringspræmiens størrelse bestemmes ved licitation, skal anvendes til et særligt formål.

2. Licitationerne afholdes samtidigt af alle medlemsstater i henhold til en fællesskabsretsakt, der fastlægger licitationsbetingelserne. Disse betingelser skal sikre lige adgang for alle inden for Fællesskabet etablerede personer, og kan blandt andet fastsætte en minimumsmængde for hvert bud, en maksimumsmængde for hver bydende og et maksimumsbeløb for denatureringspræmien.

3. Dersom licitationsbetingelserne ikke fastsætter noget maksimumsbeløb for denatureringspræmien, fastsættes dette efter gennemgang af buddene under hensyntagen til de i artikel 3 omhandlede kriterier og i overensstemmelse med den i forordning nr. 1009/67/EØF, artikel 40, fastsatte fremgangsmåde. Det kan dog besluttes, at der bortses fra en afholdt licitations resultat.

Artikel 5

1. Indgivne licitationsbud tages kun i betragtning, såfremt der er stillet en sikkerhed.

2. Den stillede sikkerhed fortabes helt eller delvist, såfremt de forpligtelser, der følger af deltagelse i licitationen, ikke eller kun delvist er blevet opfyldt.

Artikel 6

1. Denatureringspræmien ydes af den medlemsstat, på hvis område denatureringen finder sted.

I sukkerproduktionsåret 1969/1970 kan denatureringspræmien dog, når sukker fra en medlemsstat er bestemt til denaturering på en anden medlemsstats område, ydes af førstnævnte medlemsstat.

2. Denatureringspræmien ydes kun efter begæring, som skal fremsættes forud for denatureringen. Medlemsstaterne udsteder på grundlag af denne begæring et denatureringspræmiebevis, såfremt

a) en for hele Fællesskabet ensartet fastsat denatureringspræmie er gældende på tidspunktet for begæringens fremsættelse,

eller

b) ansøgerens bud er blevet antaget.

Med forbehold af det i stk. 1, andet afsnit, nævnte tilfælde gælder denatureringspræmiebeviset kun for denaturering i den medlemsstat, i hvilken det er udstedt.

3. Udstedelse af denatureringspræmiebevis er betinget af, at der stilles en denatureringssikkerhed, som skal sikre opfyldelse af forpligtelsen til at gennemføre denatureringen inden for denatureringspræmiebevisets gyldighedsperiode; den stillede sikkerhed fortabes helt eller delvist, såfremt denatureringen ikke eller kun delvist har fundet sted inden for denne periode.

Artikel 7

1. Denatureringspræmien ydes kun for hvidt sukker, der med henblik på dets anvendelse som menneskeføde må anses som værende af god og sædvanlig handelskvalitet.

For hvidt sukker, som interventionsorganerne ligger inde med, kan der dog ydes en i tilslutning til en licitation fastsat denatureringspræmie, selv om sukkeret ikke opfylder disse betingelser.

2. For så vidt angår råsukker fastsættes denatureringspræmien for standardkvaliteten. Afviger kvaliteten af det råsukker, der skal denatureres, fra standardkvaliteten, tilpasses denatureringspræmien efter den pågældende kvalitets udbytteværdi.

Artikel 8

Såfremt Italien tager bestemmelserne i forordning nr. 120/67/EØF, artikel 23, stk. 2, i anvendelse, og der ved denatureringspræmiens fastsættelse er taget hensyn til foderkornpriserne,

a) yder Italien for denaturering af sukker et tilskud, der er lig med 0,225 regningsenheder pr. 100 kilogram anvendt sukker,

b) yder Italien for leveringer af denatureret sukker fra andre medlemsstater et tilskud, der er lig med 0,225 regningsenheder pr. 100 kilogram anvendt sukker,

c) opkræver Italien ved forsendelse af denatureret sukker til de øvrige medlemsstater en afgift af samme størrelse som det under litra b) nævnte tilskud.

Artikel 9

Rådets forordning (EØF) nr. 768/68 af 18. juni 1968 om fastlæggelse af almindelige regler vedrørende denaturering af sukker til foderbrug[1]) ophæves.

Den gælder dog stadig for forretninger, for hvilke der i henhold til dens bestemmelser er udstedt et denatureringspræmiebevis.

Artikel 10

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 17. oktober 1969.

På Rådets vegne
J. M. A. H. LUNS
Formand

[1]) EFT nr. L 143 af 25.6.1968, s. 12.